

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Naďa a členov senátu JUDr. Dany Bystrianskej a JUDr. Jozefa Kuruca v právnej veci **žalobcu:** HTH, s.r.o., IČO: 36 825 450, Sputniková 1469/9, Košice - Nad jazerom, **zastúpeného:** ..., proti **žalovanému:** Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave, so sídlom Prievozská 32, poštový priečinok 29, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.SK/0613/99/2016 zo dňa 4.4.2017, takto:

rozhodol:

- I. Žalobu **zamieta**.
- II. Účastníkom **nepriznáva** právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

1. Žalobca správnou žalobou žiadal o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia SOI, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave sp. zn.: SK/0613/99/2016, zo dňa 04.04.2017 a SOI, Inšpektorát SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, sp. zn.: V/0237/08/16, zo dňa 12.09.2016, ktoré žiadal ako nezákonné zrušiť a vec vrátiť správnomu orgánu na nové konanie a žalobcovi priznať úplnú náhradu trov konania.

5.85 **Rozhodnutím Č. V/0237/08/16 dňa 12.09.2016** Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj /správny orgán prvého stupňa/ podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z. z. o Štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v súlade s § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní **uložil žalobcovi pokutu 1.000 eur, na základe zistení z kontroly vykonanej v jeho prevádzkarni: PI&PO hračky, textil, obuv, domáce potreby, OD Dargov, Štúrova 787/1, Košice, dňa 29.04.2016 za porušenie povinností predávajúceho podľa § 6 ods. 1** zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, *v zmysle ktorého na trh možno uviesť, ponúkať alebo predávať len bezpečné výrobky*, ale v Čase kontroly sa v ponuke pre spotrebiteľa nachádzali 2 druhy textilných výrobkov určených pre deti, v celkovej hodnote 29,10 eur, ktoré nezodpovedali požiadavkám na bezpečnosť v zmysle čl- 3.2.4 STN EN 14682:2008 „Bezpečnosť detského oblečenia. Šnúry a sťahovacie šnúry na detskom oblečení. Špecifikácie“; **za porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 10a ods. 1 písm. k)** cit. zákona, *v zmysle ktorého je predávajúci povinný pred uzavretím zmluvy spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom (zákon č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov, keď účastník konania žiadnym spôsobom neoznámil spotrebiteľom informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov;* **za porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 15 ods. 1 písm. b)** cit. zákona, *v zmysle ktorého je predávajúci povinný uviesť na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne meno a priezvisko osoby zodpovedne za činnosť prevádzkarne, keď v čase kontroly nebola kontrolovaná prevádzkareň na vhodnom a trvale viditeľnom mieste označená menom a priezviskom osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne;* **za porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 16 ods. 1 písm. d)** cit. zákona, *v zmysle ktorého je predávajúci povinný vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku, v ktorom je uvedená adresa prevádzkarne a názov výrobku, keď účastník konania vydal spotrebiteľom (inšpektorom SOI) doklad o kúpe výrobkov zakúpených vo vykonanom kontrolnom nákupe (3 ks Mini mušie set No. 701 á 1,95 €), účtovanom v celkovej hodnote eur, v ktorom nebol uvedený názov odpredaného výrobku, nakoľko odpredaná hudobná hračka Mini mušie set bola uvedená ako „plastové hračky“.*

2. Správny orgán prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že v čase kontroly sa v ponuke pre spotrebiteľa nachádzali 2 druhy textilných výrobkov určených pre deti, v celkovej hodnote 29.10 eur, ktoré nezodpovedali požiadavkám na bezpečnosť v zmysle čl. 3.2.4 STN EN 14682:2008 „Bezpečnosť detského oblečenia. Šnúry a sťahovacie šnúry na detskom oblečení. Špecifikácie“: detské plavky dvojdielne Červené, vek 2-6, á 2.30 € a detské plavky Barbie 951-860, vek 3/98 - 1 ks, vek 4/104, ktoré výrobky mali v oblasti krku voľné konce. **Žalobca nezabezpečil spotrebiteľom informácie o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov a o zodpovednej osobe za činnosť prevádzkarne a vydal spotrebiteľom (inšpektorom SOI) doklad okúpe výrobkov zakúpených vo vykonanom kontrolnom nákupe (3 ks Mini mušie set No. 701 á 1.95 €), účtovanom v celkovej hodnote 5.85 eur, v ktorom nebol uvedený názov odpredaného výrobku - hudobná hračka Mini mušie set, ale plastová hračka".**

3. Uviedol, že za zistené nedostatky a tým aj za preukázané porušenie zákona citované vo vvrkovej časti tohto rozhodnutia zodpovedá žalobca, ako predávajúci, v zmysle § 2 písm. b) zákona. Z uvedeného dôvodu bolo voči žalobcovi začaté správne konanie, oznámené mu listom zo dňa 10.08.2016, doručeným do vlastných rúk. Reagoval na to, že dňa 22.08.2016 mu bolo ako správne orgánu doručené vyjadrenie žalobcu k protokolu, v ktorom namietal: a/ že predmetné opatrenie na mieste ako aj inšpekčný záznam z vykonanej kontroly nebol doručený žalobcovi do vlastných rúk a ten nemal možnosť sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, k spôsobu jeho zistenia. Inšpekčný záznam a opatrenia na mieste kontrolóri neoznámili ústne kontrolovanej osobe, b/ že konateľ spoločnosti je vietnamskej národnosti a nerozumie dobre slovenskému jazyku, v ktorom je oznámenie o začatí správneho konania a vedené správne konanie a že písomnosti týkajúce sa kontroly určené konateľovi do vlastných rúk prevzal niekto iný ako osoba oprávnená podľa zákona a nenastali účinky jeho riadneho doručenia, c/ že oznámenie o začatí správneho konania je nepreskúmateľné z dôvodu absencie dátumu jeho vydania, d/ že nesúhlasí so zisteniami kontrolného orgánu, podľa neho správny orgán nekontroloval reklamačný poriadok, ktorý je k dispozícii na viditeľnom mieste v kontrolovanej prevádzkarni a spotrebiteľ bol tak informovaný a oboznámený o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov a tiež uviedol, že pri vstupe do prevádzkarne je označenie zodpovednej osoby za Činnosť prevádzkarne.

4. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia tiež uviedol, že vykonanou kontrolou bolo porušenie vyššie uvedených zákonom stanovených povinností predávajúceho spoľahlivo preukázané a vyplývajú z obsahu inšpekčného záznamu. Z podkladov pre rozhodnutie je podľa neho zrejmé, že v čase kontroly sa v ponuke pre spotrebiteľa nachádzali 2 druhy textilných výrobkov určených pre deti, v celkovej hodnote 29,10 eur, ktoré nezodpovedali požiadavkám na bezpečnosť v zmysle čl- 3.2.4 STN EN 14682:2008. v čase **kontroly** nebola spotrebiteľom poskytnutá informácia o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom, t. j. zákonom č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a kontrolovaná prevádzkareň nebola v čase kontroly na vhodnom a trvalé viditeľnom mieste označená menom a priezviskom osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne. Napokon inšpektorom SOI bol daný doklad o kúpe výrobkov inak označených ako zakúpených kontrolným nákupom (3 ks Mini mušie set No. 701 á 1.95 €), účtovanom v celkovej hodnote 5.85 eur, v ktorom nebol uvedený názov hudobnej hračky Mini mušie set, ktorá bola uvedená ako „plastová hračka“.

5. Správny orgán uvedené kontrolné zistenia pokladal za žalobcom nespochybné a konštatoval, že mu neboli doručené podklady na preukázanie žalobcom uvádzaných námietok. Uviedol, že žalobca rovnako ako správny orgán, má k dispozícii inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, v ktorom je kontrolou zistený skutkový stav zdokumentovaný. V čase kontroly bola prítomná predavačka - zamestnanec žalobcu. Táto bola s obsahom inšpekčného záznamu riadne oboznámená a kontrolné zistenia žiadnym spôsobom nenamietala a vo vysvetlivke uviedla, že záznam odovzdá konateľovi žalobcu. Kontrola bola vykonaná v súlade so zákonom č. 128/2002 Z. z. o Štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a v prevádzke žalobcu boli zistené porušenia vyššie uvedených zákonom stanovených povinností, vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa a právnych aktov Európskych spoločenstiev v oblasti ochrany spotrebiteľa /§ 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa/.

8S/23/2017

6. Správny orgán prvého stupňa konštatoval, že žalobca bol riadne poučený o svojich právach a najmä o možnosti podať písomné námietky proti opatreniu na mieste, vydaný v zmysle § 6 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa. Správny orgán konštatoval, že doručovanie inšpekčného záznamu a opatrenia na mieste nepodlieha Správnemu poriadku. Správne konanie je začaté až dňom, keď správny orgán zašle účastníkom správneho konania oznámenie o jeho začatí. Preto nebol povinný žalobcovi preukazovať, že označené dokumenty mu boli ako kontrolovanému subjektu doručované a to do vlastných rúk.

7. Správny orgán má s poukazom na § 24 ods. 1 zákona uloženú obligatórne povinnosť pristúpiť k uloženiu sankcie predávajúcemu za porušenie povinností, ktoré v danom prípade bolo preukázané. Pre konštatovanie, či k porušeniu povinnosti ustanovenej zákonom došlo, je rozhodujúci skutkový stav zistený v čase kontroly. K určení výšky pokuty správny orgán uviedol, že bola zohľadnená aj dôležitosť zistených porušení zákonom stanovených povinností. V čase kontroly sa v ponuke pre spotrebiteľa nachádzali 2 druhy textilných výrobkov určených pre deti, ktoré nezodpovedali požiadavkám na ich bezpečnosť. K nesprávnosti dokladu o kúpe výrobku uviedol, že doklad o kúpe predstavuje jeden z najdôležitejších dôkazov o právnych vzťahoch medzi predávajúcim a spotrebiteľom - kupujúcim. Neuvedením správneho názvu výrobku na vydanom doklade o kúpe nie je spotrebiteľovi zjavné čo bolo skutočne predmetom kúpy -pomenovanie výrobku.

8. Pri určení výšky pokuty správny orgán potom odkázal na ust. § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Prihliadol na následky spočívajúce v znížení rozsahu práv spotrebiteľa v dôsledku nedodržania povinností žalobcu ponúkať na predaj len bezpečný výrobok a zároveň vzal do úvahy skutočnosť, že išlo o výrobky určené pre ohrozenú skupinu spotrebiteľov - deti, u ktorých je zvýšené riziko ohrozenia ich bezpečnosti a zdravia. Neposkytnutie informácie spotrebiteľovi o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch stanovených osobitným predpisom (zákon č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov), neoznačenie prevádzkarne menom a priezviskom osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne, ako aj nesplnenie povinnosti predávajúceho vydať spotrebiteľovi správny doklad o kúpe výrobku, v ktorom je uvedená adresa prevádzkarne a názov výrobku, viedli správny orgán k záveru uvedenému vo výroku jeho rozhodnutia o výške uloženej pokuty.

9. Tvrdenie týkajúce sa nedostatočného porozumenia slovenskému jazyku konateľmi spoločnosti (účastníka konania) uvedené v námietkach žalobcu považoval správny orgán za účelové. Obsah a forma vyjadrenia účastníka konania k oznámeniu o začatí správneho konania, vlastnoručne podpísaného samotným konateľom spoločnosti - účastníkom konania, nevzbudzuje žiadne pochybnosti o dostatočnej úrovni porozumenia úradnému jazyku, v ktorom je predmetné vyjadrenie vyhotovené.

10. Správny orgán vzal pri rozhodovaní do úvahy účel sledovaný zákonom, vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ okrem iného má právo na ochranu svojho zdravia, bezpečnosti, ekonomických záujmov. Ďalšie argumenty žalobcu správny orgán hodnotil ako účelové a nepreukázané, uvádzané s cieľom zbaviť sa zodpovednosti za zistený protiprávny stav.

8S/23/2017

11. Proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa, ktorým uložil peňažnú pokutu 1.000,00 eur žalobcovi za porušenie 6 ods. 1, § 10a ods. 1 písm. k), § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, podal žalobca odvolanie.

12. **Rozhodnutím č.: SK/0613/99/2016 zo dňa 04.04.2017** žalovaný rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. V/0237/08/16. zo dňa 12.09.2016 **potvrdil** a odvolanie žalobcu zamietol. **Žalovaný mal za preukázané**, že Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 29.04.2016. v prevádzkarni žalobcu bolo zistené: 1/ porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 6 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa uviesť, ponúkať alebo predávať len bezpečné výrobky a v ponuke sa pre spotrebiteľa nachádzali 2 druhy textilných výrobkov určených pred deti, ktoré nezodpovedali požiadavkám na bezpečnosť v **zmysle čl. 3.2.4 STN BN 14682:2008 „Bezpečnosť detského oblečenia“**. 2/ že v prevádzkarni nebol spotrebiteľ žiadnou formou informovaný o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným právnym predpisom o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov, podľa zákona č. 391 2015 Z. z., 3/ že žalobca porušil povinnosť uviesť na vhodnom a trvalé viditeľnom mieste prevádzkarne meno a priezvisko osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne, keď kontrolovaná prevádzkareň nemala na vhodnom a trvalé viditeľnom mieste označenie mena a priezviska osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne /§ 15 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa/, 4/ že žalobca porušil povinnosť vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku, v ktorom je uvedená adresa prevádzkarne a názov výrobku a tým porušenie povinnosti podľa /§ 16 ods. 1 písm. d) zákona o ochrane spotrebiteľa/.

13. Žalovaný preskúmaním veci v odvolacom konaní nezistil dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a konštatoval, že za zistené nedostatky v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá žalobca.

14. Žalovaný sa stotožnil s hodnotením **žalobcových odvolacích námietok, totožných s námietkami žalobcu proti upovedomeniu o začatí správneho konania správnym orgánom prvého stupňa**. Spotrebiteľ má právo byť na vhodnom a trvalé viditeľnom mieste prevádzkarne informovaný o osobe v zmysle § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Doklad o kúpe výrobku predstavuje jeden z najdôležitejších dôkazov o právnych vzťahoch medzi predávajúcim a spotrebiteľom (kupujúcim), ktoré vyplývajú z prevažne anonymne uzatváraných kúpnych zmlúv, preto neuvedením názvu výrobku na vydanom doklade o kúpe nie je zrejmé, čo bolo skutočne predmetom kúpy a neumožňuje ho identifikovať pri prípadnej reklamacii výrobku. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením účastníka konania o chýbajúcom riadnom popísaní a určení presných názvov textilných výrobkov. Z dokladu o kúpe č. 1/185 je jednoznačné, že bol vydaný dňa 29.04.2016 o 09:13 hod., pričom je pripojený ako príloha k inšpekčnému záznamu zo dňa 29.04.2016, s ktorého kópiou disponuje aj sám účastník konania. Žalobca v odvolaní nepreukázal zameniteľnosť skutku, lebo konanie je popísané vo výroku prvostupňového rozhodnutia dostatočne určito a s iným skutkom nezameniteľné.

15. Pri rozhodovaní vo veci vzal do úvahy účel sledovaný zákonom, vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na informácie a na

ochranu svojich ekonomických záujmov.

16. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí konštatoval porušenie ust. ý 6 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, ust. § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa, ust. § 15 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 16 ods. 1 písm. d) zákona o ochrane spotrebiteľa **a nestotožnil sa s tvrdením žalobcu**, že nebol oboznámený s podkladmi rozhodnutia, nakoľko bol inšpekčný záznam ako hlavný podklad rozhodnutia odovzdaný zamestnancovi žalobcu, ktorý bol s obsahom inšpekčného záznamu oboznámený a ten uviedol, že záznam odovzdá, napokon uviedol, že žalobca bol povinný poznať zákon a zabezpečiť na svojej prevádzke jeho dodržiavanie a zaškoliť zamestnancov, aby sa riadili zákonom pri výkone svojej činnosti.

17. Žalovaný dôvodil, že žalobca objektívne zodpovedá za porušenie povinnosti svojich zamestnancov. Uvedený postup potvrdzujú aj rozsudky krajských súdov, viď napr. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave 2S/209/05 zo dňa 31.01.2007, a citoval z odôvodnenia: „*Tu sa nemožno stotožniť s námietskou žalobcu že nebol oboznámený s výsledkami kontrol, pretože tieto boli nesporne doručené príslušným zamestnancom žalobcu v priestoroch prevádzky, teda podľa §15 Obchodného zákonníka inšpektori, pokiaľ konali s vedúcimi pracovníkmi prevádzky, konali so žalobcom. Nakoniec oznámenie o začatí správneho konania bolo doručené žalobcovi priamo do jeho sídla, takže aj v tomto štádiu mal možnosť vyjadriť sa k zisteniam kontrol. Pokiaľ teda neboli zo strany žalobcu namietané výsledky kontroly, nič nebráni žalovanému skutkový stav považovať za dostatočne zistený.*“ V súvislosti so spochybňovaním postupu inšpektorov SOI v časti zisteného porušenia § 10a ods. 1 písm. k) a § 15 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, **sa plne stotožnil s vyjadrením k oznámeniu o začatí správneho konania a s názorom prvostupňového správneho orgánu**, ktorý uviedol, že: „*z podkladov pre rozhodnutie je rovnako zrejmé, že v čase nebola spotrebiteľom poskytnutá informácia o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom, t. j. zákonom č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a kontrolovaná prevádzkareň nebola v čase kontroly na vhodnom a trvalé viditeľnom mieste označená menom a priezviskom osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne*“.

18. K námietke, že po formálnej stránke je oznámenie o začatí správneho konania nepreskúmateľné z dôvodu absencie dátumu jeho vydania uviedol, že z podkladov pre rozhodnutie a Oznámenia o začatí správneho konania vyplýva, že je datované 10.08.2016, doručené 18.08.2016 a v odvolaní nechýba poučenie s uvedením lehoty na doplnenie dokazovania.

19. Žalovaný uviedol, že správny orgán komunikoval s prízemnou predavačkou žalobcu, zo strany správneho orgánu nedošlo k uvedeným porušeniam procesných práv. Žalobca nepredložil jediný dôkaz, nepožiadala správny orgán napr. o zaslanie kópie inšpekčného záznamu, nevyužil právo na nazretie do spisu podľa ust. § 23 ods. 1 Správneho poriadku.

20. Žalovaný uviedol, že správne prvostupňový správny orgán nenariadil pred vydaním svojho rozhodnutia ústne pojednávanie, lebo podľa § 21 ods. 1 Správneho

poriadku *správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon*. Posúdenie vhodnosti, resp. potreby nariadenia ústneho pojednávania prislúcha správnenému orgánu a ten ho nariadi vtedy, ak bude mať ústne pojednávanie svoje opodstatnenie.

21. Konanie je uskutočnené hospodárne podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku *tak, aby prebiehalo čo najrýchlejšie a s čo najmenšími nákladmi, aby nedochádzalo k zbytočnému zaťažovaniu subjektov správneho konania*. Cituje rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 4Sžo/262/2015 zo *dňa 11.12.2016, keď správny orgán sa má riadiť správnym poriadkom, a teda nariadiť ústne pojednávanie len v prípade, ak tak ustanovuje osobitný predpis alebo v prípade, ak to vyžaduje povaha veci. Preto v preskúvanom prípade rozhodnutiami a postupom správnych orgánov nebola žalobcovi odmietnutá spravodlivosť (denegatio iustitiae). Najvyšší súd zdôrazňuje, že v konaní o správnych deliktoch sa v plnom rozsahu uplatňuje zásada písomnosti konania*.

22. Žalovaný *poukázal na Nález Ústavného súdu SR II. US 134/2014-19*. Podľa názoru ústavného súdu, v danom prípade neuskutočnenie ústneho pojednávania v konaní pred (správnym orgánom) nespôsobuje ujmu požiadavkám podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru spočívajúcim v zachovaní princípu ústnosti, verejnosti a prítomnosti na prerokovaní veci. Správny orgán, v konkrétnom prípade, rada nespĺňal atribúty neustranného a nezávislého súdu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Verejné prerokovanie trestného obvinenia, resp. neuskutočnenie ústneho pojednávania takýmto orgánom, nemôže naplniť čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ktorý zaručuje takéto prerokovanie pred neustranným a nezávislým súdom (lat. *argumentum a simili PL. ÚS 12/97*).

23. Žalovaný tiež uviedol, že správny orgán nemal zákonnú povinnosť viesť konanie za prítomnosti tlmočníka, lebo v zmysle *čl. 47 ods. 4 Ústavy SR žalobca nevyhlásil, že neovláda úradný jazyk a právo na poskytnutie tlmočníka je podmienené vyhlásením účastníka konania, že neovláda jazyk, v ktorom sa konanie vedie*. Poukázal na to, že vo vyjadrení k oznámeniu o začatí správneho konania žalobca komunikoval v slovenskom jazyku, pričom text bol z hľadiska obsahu logicky, vnútorne nerozporný a po pravopisnej stránke bol vo všeobecnosti bezchybný. Z uvedeného možno vyvodit' záver, že rozumie jazyku, v ktorom sa vedie konanie. Na dôvažok, vykonáva na území Slovenskej republiky podnikateľskú činnosť už od 31.08.2007, odvolanie podal priamo, nie prostredníctvom zástupcu.

24. Z odôvodnenia rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že hlavným podkladom rozhodnutia bola kontrola vykonaná inšpektormi SOI zo dňa 29.04.2016, ako je to uvedené v samotnom odôvodnení rozhodnutia. Výstup z kontroly tvorí Inšpekčný záznam, ktorý mal k dispozícii aj samotný účastník konania. Žalovaný nebol oprávnený znížiť výšku uloženej sankcie, nakoľko by potom vybočil z medzí ukladania pokút za obdobné porušenia právneho predpisu. Sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére žalobcu. Skutok bol spáchaný po prvýkrát a podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa o výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý uloží dodávateľovi za (prvé) porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, pričom za opakované porušenie (recidívu) počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur. Výšku uloženej pokuty odvolací orgán pokladá za primeranú zistenému skutkovému stavu. Podľa § 24 ods. 5 citovaného

zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinností. Odvolací orgán prihliadol pri určení výšky pokuty na porušenie povinností ustanovených v § 6 ods. 1, § 10a ods. 1 písm. k), § 15 ods. 1 písm. b) a § 16 ods. 1 písm. d) zákona o ochrane spotrebiteľa v kontexte s vyššie uvedenými kritériami pre určenie výšky pokuty. Prihliadol v zmysle § 4 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinností, spôsob a následky porušenia povinností, pri určovaní výšky pokuty prihliadol na následky zisteného protiprávneho konania, spočívajúce v znížení rozsahu práv spotrebiteľa v dôsledku nedodržania povinností účastníka konania ponúkať na predaj len bezpečný výrobok a potencionálne nebezpečenstvo ujmy na zdraví, ktoré spotrebiteľovi hrozilo pri použití predmetných nebezpečných výrobkov, nakoľko výrobky nespĺňajú požiadavky na bezpečnosť a predstavujú závažné riziko. Vzal do úvahy skutočnosť, že išlo o výrobky určené pre zvlášť ohrozenú skupinu spotrebiteľov, a to deti, u ktorých je zvýšené riziko ohrozenia bezpečnosti a zdravia. Preto musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o zákonom vymedzených skutočnostiach, vrátane jasnej a zrozumiteľnej informácie o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov, v zmysle osobitného predpisu. Účelom a zmyslom poskytnutia tejto informácie je oboznámiť spotrebiteľa o možnom postupe v prípade sporu s predávajúcim a to obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov pre nezávislé, účinné, rýchle a spravodlivé riešenia spotrebiteľských sporov.

25. Mal za to, že výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a rozsahu porušenia zákona. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zistenému skutkovému stavu.

26. Žalovaný opätovne nesúhlasil s odôvodnením žalobcu o ukladaní povinností žalovaným bez právneho dôvodu, nakoľko žalovaný má zato, že žalobca ako predávajúci a zároveň ako zamestnávateľ objektívne zodpovedá za porušenie povinností svojich zamestnancov. Uvedený postup potvrdzujú aj rozsudky krajských súdov, vid' napr. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave 2S/209/05 zo dňa 31.01.2001.

27. Žalovaný sa vysporiadal s námietkami účastníkov konania, aby vydané rozhodnutia boli plne v súlade so zákonom. Súhlasil s vyjadrením žalobcu, že „zásada hospodárnosti správneho konania nemôže byť na úkor zodpovedného a kvalitného rozhodovania, na ujmu presného a úplného zistenia skutočného stavu vecí“. Žalovaný sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vyjadrilo otázke, či by nariadenie ústneho pojednávania bolo bývalo prispelo k objasneniu veci.

28. Žalovaný poukazoval na uznesenie Ústavného súdu SR IV. US 157/2011 - 17, podľa ktorého „Podstatou a zmyslom čl. 47 ods. 4 Ústavy SR je zabezpečiť každému účastníkovi konania pred súdom, iným štátnym orgánom alebo orgánom verejnej moci tlmočenie do jazyka, v ktorom sa vedie konanie z akéhokoľvek jazyka. Oprávnená osoba tak môže v konaní pred súdom, iným štátnym orgánom alebo orgánom verejnej správy

komunikovať v ktoromkoľvek jazyku, ktorý Je rozdielny od jazyka, v ktorom sa konanie vedie. V zmysle Ústavy SR sa aj cudzincovi, ktotý vyhlási, že neovláda jazyk, v ktorom sa konanie vedie, zaručuje právo na tlmočníka. Právo na poskytnutie tlmočníka je však podmienené vyhlásením účastníka konania, že neovláda jazyk, v ktorom sa konanie vedie. Vo vyjadrení k oznámeniu o začatí správneho konania uviedol účastník konania, že dobre a zrozumiteľne nerozumie slovenskému jazyku. V predmetnom vyjadrení i v správnom konaní komunikoval v slovenskom jazyku, text bol z logický, vnútorne nerozporný a po pravopisnej stránke bezchybný. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že účastník konania rozumie jazyku, v ktorom sa vedie konanie. Na dôvažok, odvolací orgán si dovoľuje poukázať tiež na to, že účastník konania vykonáva na území Slovenskej republiky podnikateľskú činnosť už od 31.08.2007. Taktiež vo vyjadrení k oznámeniu o začatí správneho konania sa samotný žalobca vyjadril k tomu, že nerozumie dobre a zrozumiteľne slovenskému jazyku až na konci strany č. 2 vyjadrenia potom, ako sa spisovne a zrozumiteľne vyjadril k oznámeniu o začatí správneho konania. Odvolanie podané priamo účastníkom konania, nie prostredníctvom zástupcu (jeho ustanovenie by bolo nepochybne nevyhnutné, pokiaľ by účastník konania slovenskému jazyku skutočne nerozumel slovom ani písmom), bolo napísané v slovenskom jazyku s plným porozumením správnych deliktov, za ktoré je zo strany SOI sankcionovaný, z čoho možno usudzovať, že jeho námietka je účelová.

29. K tvrdeniu žalobcu o nedostatočnom objasnení a nenariadení ústneho pojednávania žalovaný uviedol, že zo strany správneho orgánu nedošlo k uvedeným porušeniam procesných práv žalobcu. Žalobcovi bola daná možnosť vyjadriť sa k dôvodom konania popísaným v oznámení o začatí správneho konania v súlade s § 32 ods. 2 Správneho poriadku, čo vyplýva už zo samotného poučenia, ktoré je súčasťou Oznámenia o začatí správneho konania zo dňa 10.08.2016. Žalobca nepredložil jediný dôkaz, ktorý by mal vplyvná prehodnotenie porušenia zákona. V prípade, ak mal žalobca v priebehu konania reálny záujem sa oboznámiť s jednotlivými podkladmi, mohol využiť napr. svoje právo na nazretia do spisu podľa ust. § 23 ods. 1 Správneho poriadku, ktoré účastník konania nevyužil. K poukazu žalobcu na judikatúru, ktorá na jednej strane priznáva právo (povinnosť) na nariadenie ústneho pojednávania a judikatúru, žalovaný poukázal na časové hľadisko vydaných rozhodnutí. Judikatúra, na ktorú sa odvoláva žalobca je zastaralejšia v porovnaní s judikatúrou, na ktorú sa odvoláva žalovaný. Žalovaný o nesprávnosti právneho posúdenia žalovaného a porušenia práva na spravodlivý proces, uviedol, že má za to, že na predmetný prípad toto tvrdenie nemožno použiť, nakoľko žalovaný zamietol vykonanie ústneho pojednávania na základe relevantných dôvodov.

30. K návrhu žalobcu o preskúmanie dodržania Odporúčania Výboru ministrov č. 91 ČL 6 žalovaný uviedol, že Odporúčanie Výboru ministrov je právne nezáväzným dokumentom. Podľa názoru žalovaného nemožno stotožňovať všeobecné zásady civilného procesu a zásady uplatňované v správnom procesnom práve.

31. Žalovaný poukázal na argumentáciu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej analógia správneho práva ku trestnému právu nie je absolútna, pričom má svoje hranice a nie je ju možné drakonicky uplatňovať do krajných medzí. V preskúvanom prípade rozhodnutiami a postupom správnych orgánov nebola žalobcovi odmietnutá spravodlivosť (denegatio iustitiae). Najvyšší súd zdôraznil, že v konaní o správnych deliktoch sa v plnom rozsahu uplatňuje zásada písomnosti konania.

32. Žalovaný citoval uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžo/286/2015 zo dňa 25.01.2017: Odvolací súd nespochybňuje závery nálezu Ústavného súdu SR č. III. US/231/2010-38 zo dňa 25.08.2010. na ktoré krajský súd poukazuje, ale odvolací súd v tomto prípade dodáva, že podľa judikatúry ESLP neuskutočnenie ústneho pojednávania nespôsobuje ujmu požiadavkám čl. 6 ods. 1 Dohovoru vo vzťahu k ústnosti a verejnosti konania v prípadoch, keď skutkové okolnosti nie sú sporné a právne otázky sa nevyznačujú osobitnou zložitou (napr. ... proti Portugalsku, rozhodnutie zo dňa 25.04.2002, č. sťažnosti 64336/01). V danom prípade neuskutočnenie ústneho pojednávania v konaní pred radou (správnym orgánom) nespôsobuje ujmu požiadavkám podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru spočívajúcim v zachovaní princípu ústnosti, verejnosti a prítomnosti na prerokovaní veci.

33. Žalovaný má za to, že pri porušení informačnej povinnosti napádanej žalobcom podľa § 10a ods. 1 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa je zrejmé, že takýto nedostatok možno zistiť a relevantným spôsobom spochybniť, resp. napadnúť jedine len pri výkone kontroly, teda v čase výkonu kontrolného nákupu, resp. zistenia nedostatku o neoznámení informácie jasným a zrozumiteľným spôsobom o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom (zákon č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov), keď žalovaný žiadnym spôsobom neoznámil spotrebiteľom informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov, nakoľko uvedenú informačnú povinnosť mohol mať žalobca uvedenú napr. v reklamačnom poriadku, alebo ju mohol zamestnanec žalobcu ústne oznámiť spotrebiteľovi, t. j. inšpektorom SOI. Z logiky veci vyplýva, že takýto nedostatok možno zistiť a relevantným spôsobom spochybniť, resp. napadnúť jedine len pri výkone kontroly, teda v čase výkonu kontrolného nákupu, nakoľko následnou kontrolou by už mohlo dôjsť k dodatočnému odstráneniu nedostatku a celé správne konanie by tým postrádalo zmysel.

34. Žalobca mal naďalej možnosť navrhovať dôkazy, alebo ich vykonávanie (pred vydaním rozhodnutia a v zmysle tzv. zásady jednotnosti konania aj v rámci odvolacieho konania), pričom však žalovaný v podaniach žalobcu nevzhladol ku okolnostiam, ktoré by takéto vykonávanie dôkazov relevantným spôsobom odôvodňovali. Žalovaný má za to, že žalobca v priebehu konaniu uvádzal len svoje názory bez náležitého preukázania skutočností ním tvrdených.

35. Žalobca napáda nedostatočnosť výrokových častí napadnutých rozhodnutí, pričom má za to, že rozhodnutia neobsahujú presný popis skutku. *Náležitosti rozhodnutia a jeho výroku podľa §47 ods. 2 Správneho poriadku sú v rozumnej miere splnené. Odvolací orgán v tejto súvislosti dáva do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Sžd 26/2011. v zmysle ktorého je nutné rozhodnutie chápať ako univerzálny celok. Preto výroková časť rozhodnutia obsahuje iba výnimočne opis skutku, časové, platobné alebo iné doložky a naopak odôvodnenie rozhodnutia obsahuje argumentáciu, ktorá sa síce vo výrokovvej časti explicitne nenachádza, ale bez jej vyjadrenia by bola výroková časť nepreskúmatel'ná pre nedostatok dôvodov.*

36. **Z vyjadrenia žalobcu k vyjadreniu žalovaného k správnej žalobe vplyva: v**

danom prípade nastala situácia., ktorá si vyžadovala nariadenie ústneho pojednávania s ohľadom na rozpor vo vyjadreniach inšpektorov a žalobcu. Akvm iným spôsobom sa dá odstrániť rozpor v tom, keď žalobca tvrdí, že ARS má upravené v reklamačnom poriadku a inšpektorát a ani žalovaný sa touto námietkou vôbec nezaoberal. Pod povahou veci rozumieme aktívny prístup žalobcu k prejednávanej správnej veci, vyjadrenie k začatiu správneho konania, nesúhlas so závermi v inšpekčnom zázname a opatreniami v odvolaní. Sme toho názoru, že ústne pojednávanie, keď ho nenariadil inšpektorát, mal nariadiť žalovaný a usmerniť inšpektorát, aby zistil, či je ARS upravené v reklamačnom protokole, preverit. či žalobca dostatočne rozumie slovenskému jazyku, či bol žalobca poučený o svojich právach. Žalovaný vo svojom vyjadrení ignoruje čl. 6 Odporúčania Výboru ministrov R (91) z dôvodu, že je to len odporúčanie a preto ho netreba považovať za dôležité. Bohatá judikatúra NS SR, US SR, štrasburského súdu o skutočnosti, že vyššie uvedené Odporúčanie výboru ministrov č.91 rešpektujú aj uvedené súdy (napr. rozsudok NS SR č.5Sžf/85/2011, v ktorom súd okrem iného uvádza, že: „...V administratívnom trestaní treba rešpektovať Odporúčanie výboru ministrov [Radv Európy (91)] z 13.02.1991 (relative aux sanctions administratives), podľa ktorého pre ukládanie administratívnych sankcií platia analogicky zásady ukládania sankcií trestných súdom.“, ďalej napr. NS SR v rozsudku č.7Sžf/10/2016 uviedol, že) "...a] Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. III. ÚS 571/2015-47 zo dňa 12.04.2016 uviedol, že Ústavný súd dáva do pozornosti že vychádzajúc z čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru, z odporúčania Výboru ministrov Rady Európy č. R (91) pre členské štáty o správnych sankciách schváleného Výborom ministrov Radv Európy 13.02.1991 (ďalej aj „odporúčanie o správnych sankciách“), ako aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva [ďalej len „ESLP“]. Trestanie za správne delikty (priestupky, správne delikty právnických osôb a správne delikty fyzických osôb -podnikateľov) musí podliehať rovnakému režimu ako trestný postih za trestné činy. Je preto nevyhnutné poskytnúť záruky a práva, ktoré sú zakotvené v trestnom zákone a trestnom poriadku nielen obvinenému z trestného činu, ale aj subjektu, voči ktorému je vyvodzovaná administratívnoprávna zodpovednosť, čo napokon vyplýva aj zo zásady č. 6 odporúčania o správnych sankciách, podľa ktorej je nevyhnutné v rámci správneho konania vo veciach správnych sankcií poskytovať okrem záruk spravodlivého správneho konania v zmysle rezolúcie č. (77) 31 aj pevne zavedené záruky v trestnom konaní...“. S tým úzko súvisí aj ďalšia oblasť nami namietaných skutočností, a to dokazovanie v správnom konaní. Inšpekčný záznam nemá zákonnú oporu, a preto nie je zjavné, čo má obsahovať. A ak má byť použitý ako jediný podklad pre rozhodnutie, musí byť ako dôkaz vykonaný (§ 34 ods. 1 SP a § 37 ods. 1 SP). V súvislosti s dokazovaním chceme poukázať na ustanovenie § 5 ods. 6 písm. h) zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa (ďalej iba zákon o štátnej kontrole). ktorý inšpektorovi umožňuje pri výkone kontroly použiť obrazové, zvukové a zvukovoobrazové zariadenia na zdokumentovanie zistených nedostatkov. Pri takomto postupe potom nedochádza k rozporovaniu zistených nedostatkov, čo však v tomto prípade inšpektori nevyužili, ale zistené nedostatky považujú za spoľahlivo zistené, vrátane jazykových bariér. Nie je z inšpekčného záznamu, ako zozbieraných poznatkov inšpektorov žalovaného nijakým spôsobom zrejme, aby žalobca, hoci aj prostredníctvom svojich zamestnancov (aspoň jedného) bol osobne prítomný pri práci inšpektorov žalovaného a zbieraní zisťovaných skutočností. Žalovaný sa spolieha len na písomnú informáciu v úvode inšpekčného záznamu, že pri kontrole má byť prítomný, napr. vedúci prevádzky, ale neexistuje dôkazom, že v priebehu zisťovania skutkového stavu tento vedúci aj osobne stál pri inšpektoroch. V opačnom prípade je to len svojvoľný opis stavu, pri ktorom nebol prítomný žalobca ani jeho zamestnanec. Inšpektori len zozbierali svoje

poznatky, odišli z prevádzky a už vyhotovený inšpekčný záznam prečítali osobe, ktorá neovláda dobre slovensky jazyk. Následne inšpektori dali podpísať inšpekčný záznam zamestnancovi žalobcu a potom tento stav považuje žalovaný za postačujúci, že žalobca mal o inšpekčnom zázname vedieť a musel podať námietky priamo pri kontrole resp. do troch dní. Takto vykonávaná a zaznamenávaná kontrola a jej zistenia je podľa nášho názoru nesprávna, a pokiaľ tento inšpekčný záznam nie je pred správnym konaním prerokovaný s kontrolovanou osobou, nie je o prerokovaní inšpekčného záznamu spísaná zápisnica, následne ani v správnom konaní tento záznam nie je prerokovaný už s účastníkom konania, nie je spísaná o tomto prerokovaní zápisnica, tak takýto postup je nezákonný a porušujúci práva žalobcu na riadny a spravodlivý proces. Hoci neexistuje zákonná úprava, postupu inšpektorátu pri kontrole, neexistuje ani zákonná úprava formy inšpekčného záznamu, zákon nepozná pojem inšpekčný záznam, nie je zrejmé, aké náležitosti má tento záznam obsahovať, či sa má prerokovať, či stačí ho len podpísať, kde a keď sa má vypracovávať atď.. Správne konanie je spravídla ovládané zásadou písomnosti. Ústne konanie sa preto vo všeobecnosti na rozdiel od súdneho konania nevyžaduje. Správne orgány nariaďujú ústne pojednávanie iba vtedy, ak to vyžaduje povaha veci. Ústne pojednávanie je charakteristické predovšetkým v tom, že v ňom vystupuje viac účastníkov, často s protichodnými záujmami. Cieľom ústneho pojednávania je preto predovšetkým zistiť skutočný stav veci a odstrániť rozpore medzi účastníkmi. Správne orgány vo svojich rozhodnutiach iba formálne skonštatovali výsledok kontroly z inšpekčného záznamu a tvrdenia žalobcu považovali za účelové. V konaní o správnom delikte nesmie byť na ujmu objektívnosti zistenia skutkového stavu, aby dve skupiny rovnocenných dôkazov boli vyhodnotené v prospech jednej len preto, že ide o dôkaz produkovaný orgánom verejnej správy, ktorý z titulu postavenia v pozícii orgánu štátu musí byť považovaný za neomvlný a nespochybniteľný, avšak na druhej strane môže byť jediným usvedčujúcim a nespochybniteľným dôkazom, najmä ak protichodný dôkaz neexistuje alebo je pochvbný. Vyjadrenie žalobcu k inšpekčnému záznamu po vykonaní kontrole má rovnakú dôkaznú váhu ako tvrdenie inšpektorov Slovenskej obchodnej inšpekcie. Súčasne platí, že aj keď výsledky kontroly majú byť podkladom pre začatie správneho konania a jedným z dôkazov pre vydanie rozhodnutia samy o sebe nenahrádzajú, ani nemôžu nahradiť dokazovanie vykonané postupom stanoveným Správnym poriadkom. Inšpekčný záznam je síce obvykle podstatným zdrojom pre zistenie skutkového stavu veci v správnom konaní, ide však iba o jeden zo skutkových podkladov pre rozhodnutie a nie je vylúčené i vykonanie ďalších dôkazov (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 3As 167/2014-41 zo dňa 9.3.2016). V predmetnom konaní správne orgány neodstránili dokazovaním, napr. konfrontáciou inšpektorov a žalobcu, prípadne predavača, existujúce protichodné tvrdenia a teda nedostatočne zistili skutočný stav veci. Je úlohou správneho orgánu zistiť skutkový stav tak, aby bolo bez akýchkoľvek pochybností zrejmé a preukázané, že sa skutok stal a že sa ho dopustil žalobca. Pokiaľ správne orgány bez akýchkoľvek pochybností nepreukážu, že sa skutok stal a spáchal ho žalobca, nemožno dospieť k výroku o porušení právnej povinnosti žalobcom len na základe tvrdenia z jediného zdroja - inšpekčnému záznamu, ktorému dá správny orgán prednosť pred rovnocenným vyjadrením účastníka konania. Takýto názor vyplýva aj z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Sžd/39/2012 zo dňa 20.02.2014). Žalovaný sa s námietkami žalobcu ku skutočnému výkonu kontroly, ktorý je zaznamenaný v inšpekčnom zázname, žiadnym spôsobom nevyrovnal. Preto je odôvodnenie rozhodnutia žalovaného v tomto smere nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Vo vzťahu k námietke používania materinského jazyka, resp. námietke žalovaného, že žalobca rozumie jazyku slovenskému z

8S/23/2017

dôvodu, že už aj vyjadrenie k začatiu správneho konania je vypracované v slovenskom jazyku uvádzame, že žalobca Je vietnamskej národnosti, čo bolo zrejme už pri prvom kontakte so žalobcom. Predpokladáme, že vykonaná kontrola bola plánovaná (nie spontánna). Preto nevieme predvídať, či sa žalovaný pripravil aj na alternatívu, že žalobca nebude rozumieť slovenskému jazyku (napr. tlmočník). To, že žalobca vypracoval vyjadrenie v slovenskom jazyku, neznamena, že slovenskému jazyku rozumie, že rozumie všetkému, čo od neho inšpektori požadujú. Štátne orgány priznali možnosť žalobcovi vykonávať na našom území podnikateľskú činnosť, a preto sme toho názoru, že mu patria aj s tým spojené práva, teda právo jednať v materinskom jazyku, ktorým je vietnamčina. Vyjadrenie žalobca nechal vypracovať v slovenčine z dôvodu, že predpokladal (ako to mal asi predpokladať aj žalovaný), že správny úrad nebude rozumieť vyjadreniu vypracovanému vo vietnamčine. K problematike náležitostí rozhodnutí, hlavne odôvodnení, uvádzame, že formálne konštatovanie zo strany žalovaného nie je na mieste. Žalobca, ani tretia osoba, sa z odôvodnení nedozvie, akými úvahami sa žalovaný zaoberal pri odôvodňovaní svojich rozhodnutí (inšpektorátu a žalovaného), ktoré dôkazy použil a ktoré nepoužil, a prečo niektoré dôkazy nepoužil. Nevieme prečo, ak žalobca tvrdí, že ARS má upravené v reklamačnom poriadku, inšpektorát ani žalovaný nepotreboval za dôležité zistiť a odstrániť tento rozpor. To isté platí v prípade oznámenia opatrenia inšpektorom žalobcovi podľa § 6 ods. 2 zákona o štátnej kontrole. Je to tvrdenie proti tvrdeniu, kde dôkazné bremeno je na strane žalovaného a žalovaný toto dôkazné bremeno neunesol. Dôkaz: reklamačný poriadok ku dňu 01.04.2016. Argumentácia žalovaného nálezom ÚS č. 231/2010 pri námietke nenariadenia ústneho pojednávania je podľa nášho názoru irelevantná, ide o prípad Radv pre vysielanie a retransmisii a ide o dokumentačné (listinné) dokazovanie, v ktorom prípade by ozaj nariadenie ústneho pojednávania nemalo význam. To však nie je táto prejednávacia vec. Žalovaný by mal každý jeden prípad posudzovať individuálne, vychádzať z osoby kontrolovaného subjektu, zistených nedostatkov a nie vo všeobecnosti formálne konštatovať, že povaha veci si nevyžadovala nariadiť ústne pojednávanie.

37. Podľa § 6 ods. 1 zákona, na trh možno viesť, ponúkať alebo predávať len bezpečné výrobky.

Podľa § 10a ods. 1 písm. k) zákona, v zmysle ktorého je predávajúci povinný pred uzavretím zmluvy spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom (zákon č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov).

Podľa § 15 ods. 1 písm. b) zákona, v zmysle ktorého je predávajúci povinný viesť na vhodnom a trvale viditeľnom mieste prevádzkarne meno a priezvisko osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne, keď v čase kontroly nebola kontrolovaná prevádzkareň na vhodnom a trvale viditeľnom mieste označená menom a priezviskom osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne.

Podľa §16 ods. 1 písm. d) zákona, v zmysle ktorého je predávajúci povinný vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku, v ktorom je uvedený názov výrobku.

V zmysle § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších

predpisov mal účastník konania možnosť vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa § 6 ods. 1 zákona na trh možno uviesť, ponúkať alebo predávať len bezpečné výrobky; to neplatí pre použité výrobky dodané ako starožitnosti alebo pre výrobky, ktoré sa majú pred použitím opraviť alebo obnoviť, ak o tom dodávateľ preukázateľne informoval osohu, ktorej výrobok dodáva.

Podľa § 2 písm. g) zákona sa na účely tohto zákona rozumie bezpečným výrobkom výrobok, ktorý za bežných alebo rozumne predvídateľných podmienok používania, inštalácie alebo údržby nepredstavuje po dobu určenú výrobcom alebo po dobu obvyklej použiteľnosti nebezpečenstvo pre spotrebiteľa alebo jeho používanie predstavuje pre spotrebiteľa vzhľadom na bezpečnosť a ochranu zdravia len minimálne nebezpečenstvo alebo svojimi vlastnosťami zodpovedá požiadavkám podľa osobitného predpisu.

Podľa § 2 písm. h) zákona nebezpečným výrobkom je výrobok, ktorý nespĺňa požiadavky uvedené v písmene g); za nebezpečný výrobok nemožno považovať výrobok iba preto, že bol do obehu uvedený bezpečnejší výrobok.

V zmysle čl. 3.2.4 STN EN 14682:2008 „Bezpečnosť detského oblečenia. Šnúry a sťahovacie šnúry na detskom oblečení. Špecifikácie.“ nesmie mať oblečenie, ktoré sa sťahuje okolo krku, voľné konce v oblasti kapucne a krku.

Podľa § 10a ods. 1 písm. k) zákona predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, ak nie sú tieto informácie zjavné vzhľadom na povahu výrobku alebo služby, spotrebiteľovi jasným a zrozumiteľným spôsobom oznámiť informáciu o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípadoch ustanovených osobitným predpisom (zákon č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Podľa §15 ods. 1 zákona na vhodnom a trvalé viditeľnom mieste prevádzkarne musí byť uvedené a) obchodné meno a sídlo predávajúceho alebo miesto podnikania fyzickej osoby, h) meno a priezvisko osoby zodpovednej za činnosť prevádzkarne, c) prevádzková doba určená pre spotrebiteľa, d) kategória a trieda ubytovacieho zariadenia, ak ide o ubytovacie zariadenie.

Podľa §16 ods. 1 zákona predávajúci je povinný vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku alebo o poskytnutí služby, v ktorom je uvedené

- a) obchodné meno a sídlo predávajúceho, prípadne miesto podnikania fyzickej osoby,
- b) adresa prevádzkarne,
- c) dátum predaja,
- d) názov a množstvo výrobku alebo druh služby,
- e) cena jednotlivého výrobku alebo služby a celková cena, ktorú spotrebiteľ zaplatil.

8S/23/2017

V zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 23 v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 49, § 53, § 54, § 56 až § 68 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení účinnom v rozhodujúcom období.

V zmysle ustanovenia § 21 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon.

Podľa článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa článku 34 ods. 2 písm. b/ Ústavy Slovenskej republiky, občanom patriacim k národnostným menšinám alebo etnickým skupinám sa za podmienok ustanoveným zákonom zaručuje okrem práva na osvojenie si štátneho jazyka aj právo používať ich jazyk v úradnom styku.

Podľa článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

Podľa článku 47 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, kto vyhlási, že neovláda jazyk, v ktorom sa vedie konanie podľa odseku 2, má právo na tlmočníka.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, predávajúci je povinný vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku alebo o poskytnutí služby, v ktorom je uvedené: a/ obchodné meno a sídlo predávajúceho, prípadne miesto podnikania fyzickej osoby, b/ adresa prevádzkarne, c/ dátum predaja, d/ názov a množstvo výrobku alebo druh služby, e/ cena jednotlivého výrobku alebo služby a celková cena, ktorú spotrebiteľ zaplatil.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66.400,- eur; za opakované porušenie povinností počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166.000,- eur. Pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosti porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti (§ 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.).

Podľa § 27 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vzťah k správnomu poriadku), na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, okrem § 20 ods. 3 písm. e) až h) a § 21 a § 26a, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

38. Krajský súd v Košiciach ako správny súd preskúma! žalobou napadnuté

rozhodnutie v právnych medziach žaloby (§ 182 ods.1 písm. e/ SSP) ako aj v procesnoprávnom režime žaloby vo veciach správneho trestania (§ 194 a nasl. SSP), oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa, ako aj s obsahom skutkovej a právnej argumentácie žalobcu a žalovaného v priebehu súdneho preskúmvacieho konania a dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť. Správny súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, a to na základe zistenia o splnení procesnoprávnych podmienok pre takýto procesný postup (§ 182 ods.1 písm. g/, § 105 ods. 2 písm. a/ SSP) a podľa § 190 SSP žalobu zamietol.

39. Správny súd konštatuje, že z obsahu administratívneho spisu žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa vyplýva obsah a závery administratívneho konania, v ktorom správne orgány oboch stupňov konštatovali u žalobcu porušenie právnej povinnosti zistenej kontrolnou činnosťou a uvedenej v § 6 ods. 1, podľa § 10a ods. 1 písm. k), § 15 ods. 1 písm. b) a § 16 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, na základe ktorých bola vyodená administratívna zodpovednosť voči žalobcovi podľa § 24 ods. 1 zákona a uložená mu pokuta **1.000 eur**. Súčasťou predloženého administratívneho spisu správneho orgánu prvého stupňa bol Inšpekčný záznam z kontroly vykonanej dňa 29. 4. 2016 v prevádzke žalobcu.

40. Správny súd preskúmal žalobnú námietku, vytykajúcu nedostatku výrokovej časti napadnutého rozhodnutia. V preskúmvanej právnej veci rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa obsahuje vo výrokovej časti aj v odôvodnení konkrétne údaje vzťahujúce sa na preskúmvanú právnu vec. Skutkové zistenia vyplývajúce z obsahu Inšpekčného záznamu a právne hodnotenie je v súlade s ustanovením § 34 správneho poriadku. Napadnuté rozhodnutie je podľa názoru správneho súdu v súlade aj s ustanovením § 46 správneho poriadku. Vo vzťahu k žalobou napadnutému rozhodnutiu žalovaného súd zároveň uvádza, že z obsahu jeho odôvodnenia je zrejmé, že žalovaný správny orgán sa pri dodržaní všetkých náležitostí rozhodnutia stotožnil so skutkovými i právnymi závermi správneho orgánu prvého stupňa a dôsledne vyrovnal aj s návrhmi a námietkami žalobcu uvedenými v námietkach a následne odvolaní, ktoré sa týkali nedostatkov výrokovej časti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa. Z rozhodnutí oboch správnych orgánov je zrejmé za akých okolností došlo k tam uvedeným záverom.

41. Právna zodpovednosť žalobcu vyplýva z porušenia ustanovenia zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Ide o objektívnu zodpovednosť za nesplnenie právnych povinností v právnych vzťahoch týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, uvedených v bode 40 tohto odôvodnenia a pôsobí teda objektívne, bez ohľadu na zavinenie.

42. Tak ako je už vyššie konštatované, z obsahu Inšpekčného záznamu z vykonanej kontroly nesporne vyplýva, že ku kontrole došlo zo strany inšpektorov na základe ustanovenie § 2 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, ktorý vymedzuje rozsah kontrolnej činnosti zverenej SOI. Pričom v zmysle písm. a) citovaného ustanovenia zákona SOI o.i. sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi s odkazom na bod la), ktoré predpisy uvádza a medzi ktorými sa nachádza aj zákon Č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Z.z. o priestupkoch v

znení neskorších predpisov).

43. Súd považuje záverv žalovaného za správne. Z vykonanej kontroly a obsahu inšpekčného záznamu je zrejmé, že tento bol vyhotovený inšpektormi SOI identifikovanými v úvode inšpekčného záznamu služobnými preukazmi, vykonávajúcimi kontrolu v rámci rozsahu svojich oprávnení vyplývajúcich zo zákona č. 128/2002 Z. z. Ich písomný záznam dokumentuje zistený skutkový stav, inšpektori SOI, ako na to oprávnené osoby, zároveň uvedené dokumenty opatrili svojimi podpismi, rovnako ako aj kontrolovaná osoba, za jej štatutárneho zástupcu bola prítomná predavačka v kontrolovanej prevádzke žalobcu. Správny súd pripomína, že dôležitý je stav prevádzky v čase kontroly, nie neskôr. Tento stav nie je možné navrátiť. Pri výkone kontroly kontrolóri zaznamenávali stav do Inšpekčného záznamu z kontroly.

44. Vo vzťahu k namietaným nedostatkom pri zisťovaní skutkového stavu je potrebné uviesť, že podľa názoru správneho súdu bolo preukázané, že skutkový stav, braný ako základ pre následné právne posúdenie veci bol zistený dostatočným spôsobom. Jednoznačné sú závery o spáchaní správneho deliktu a vyplývajú z pripojeného Inšpekčného záznamu, ako je konštatované v bode 40 odôvodnenia. Neobstojí námietka žalobcu, že konateľ žalobcu podpísal inšpekčný záznam bez znalosti obsahu, lebo inšpektorom nerozumel pre jazykovú bariéru, a ak ho podpísala prítomná predavačka žalobcu, o čom sa ešte správny súd ešte zmieni v iných súvislostiach v tomto odôvodnení rozsudku o to viac je neporozumenie obsahu vylúčené.

45. Správny súd považuje za potrebné uviesť, že hoci žalobné námietky obsahujú označenie hmotnoprávneho hodnotenia posudzovanej kontrolnej situácie, v štádiu vyjadrenia žalobcu k záverom Inšpekčného záznamu a vyjadrenia k upovedomeniu o začatí správneho konania sa tieto námietky žalobcu nedotýkali hmotno-právneho stavu, vyplývajúceho z administratívneho konania, ale procesných výhrad vo vzťahu ku inšpekčnému záveru. Pokiaľ ide o hmotno-právnu stránku podanej žaloby, súd je toho názoru, že v konaní bol žalobca oprávnený napadnúť dôvodnosť skutkových zistení, tak ako boli žalobcovi oznámené upovedomením - teda v oznámení o začatí správneho konania. Týmto by došlo k skutkovému vymedzeniu všetkých základných zistení, vyplývajúcich z inšpekčného záznamu. Reakciou na toto oznámenie o začatí správneho konania bolo podanie žalobcu doručené inšpektorátu 22.8.2016. Konkrétne skutkovo vymedzené porušenia právnych predpisov v reakcii k upovedomeniu o začatí správneho konania v predmetnom vyjadrení nezazneli, ani konkrétne výhrady, ktoré by zakladali neodôvodnenosť tam uvedených skutkových zistení. Vyjadrenie žalobcu k predmetnému oznámeniu o začatí správneho konania je viac menej všeobecnej povahy a bolo nasmerované na procesno-právne výhrady ako na predmetné skutkové zistenia, ktoré boli následne dôvodom pre vyvodenie administratívnej zodpovednosti.

46. Pokiaľ ide o skutkový stav, v tomto smere správny súd dáva za pravdu žalovanému správneho orgánu, že podstatný je skutkový stav, ktorý je zistený v rámci inšpekcie. Po prvotnom štádiu -po inšpekčnej činnosti je logické, že pokračovalo administratívne konanie na základe inšpekčného záznamu. Ak proti nemu nie sú dané závažné hmotnoprávne výhrady, nasleduje ďalší postup správneho orgánu prvého stupňa smerujúci k vyvodeniu administratívnej zodpovednosti. V rámci dôkazných možností a povinností je vecou správneho orgánu, aby v správnom konaní určil rozsah a nasmerovanie dokazovania.

Podľa správneho súdu Inšpekčný záznam obsahoval podklady, na základe ktorých boli zistené nedostatky v predpokladaných informáciách potrebných pre ochranu spotrebiteľa /§ 6 ods. 1, podľa § 10a ods. 1 písm. k), § 15 ods. 1 písm. b) a § 16 ods. 1 písm. d) zákona Č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa/ a zo Smerníc a nariadení EÚ. preto vyvodil administratívnu zodpovednosť uložením pokuty, dôvodne.

47. V nadväznosti na závery, týkajúce sa zisťovania skutkového stavu danej veci, bolo povinnosťou správneho súdu vyhodnotiť aj zásadnú námietku žalobcu, ktorou sa domáhal nariadenia ústneho pojednávania v rámci administratívneho konania, na ktorom by podľa jeho názoru malo dôjsť ku konfrontácii medzi zamestnancom žalobcu, resp. konateľom a inšpektormi vykonávajúcimi kontrolu vo veci dodržiavania právnych predpisov pri ochrane spotrebiteľa. Správny súd poukazuje na to, že podľa § 21 ods. 1, prvá veta správneho poriadku (ústne pojednávanie) správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon. Podľa § 34 ods. 4 správneho poriadku vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu. Právna povinnosť správneho orgánu nariadiť ústne pojednávanie je daná vtedy, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu. Správny orgán sa v rámci svojej úvahy vyplývajúcej z dikcie § 34 Správneho poriadku riadi ustanovením § 3 ods. 3 správneho poriadku. V zmysle tohto je povinný použiť najvhodnejšie prostriedky vedúce k správne vybaveniu veci vyplývajúcej z § 32 ods. 1 správneho poriadku, teda zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné doklady pre rozhodnutie. Správny orgán vo svojej úvahe dôvodne vychádza z konkrétnych okolností prípadu, že má povinnosť nariadiť ústne pojednávanie len v prípade, ak ústne pojednávanie môže prispieť k objasneniu skutkových okolností prípadu. Spravidla je to vtedy, ak v konaní vystupujú účastníci konania s protichodnými záujmami a keď poskytnú realizovať svoje procesné práva (správny poriadok, Komentár Doc. Soňa Košičiarová, PhD.).

48. Súd sa teda stotožňuje so žalovaným, že žalobou napadnuté rozhodnutie bolo vydané na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu a správne právne posúdené. Súd poukazuje na to, že v pôsobnosti kontroly vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa je i kontrola, či výrobky a služby pri ich predaji sú v súlade aj so zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Jej výsledky sú podkladom pre začatie správneho konania. Výsledok kontroly podľa § 5 ods. 1 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa kontrolu vnútorného trhu vykonáva Slovenská obchodná inšpekcia prostredníctvom inšpektorov, zamestnancov a spočíva v porovnaní zisteného so stavom predpísaným v oblasti ochrany spotrebiteľa do inšpekčného záznamu /IZ/a odkaz naň nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia o uložení pokuty pre nedostatky vo výroku rozhodnutia.

49. Vychádzajúc z daného právneho rámca pre posúdenie povinnosti správneho orgánu v konkrétnej administratívno-právnej veci v konaní nariadiť ústne pojednávanie súd v prvom rade poukazuje na dôkazné závery vyplývajúce z inšpekčného záznamu obsiahnutého v administratívnom spise správneho orgánu, majúci oporu v Inšpekčnom zázname. Preto za daného dôkazného stavu, podľa názoru súdu, nemožno správne orgánu vytknúť záver a procesnú úvahu o možnosti nenariadenia ústneho pojednávania, ak záver o jeho nepotrebnosti nemôže mať právny potenciál pre zmenu dovtedajších dôkazných záverov, ktoré sú výsledkom kontroly bezprostredne v čase jej výkonu.

50. Správny súd mal za preukázané, že k porušeniam právnych predpisov, ktoré sú uvedené v prvostupňovom rozhodnutí vo výrokovvej časti nedošlo. Žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí o námietkach s takto zisteným skutkovým stavom pri výkone kontroly stotožnil. Akceptoval závery kontrolnej činnosti a pokračoval s poukazom na § 21 ods. 1 Správneho poriadku, konštatujúc, že nenariadil ústne pojednávanie, lebo z povahy veci na objasnenie tvrdení žalobcu to nepovažoval za potrebné a citoval: „ *Podľa judikatúry ESLP (napr. Varela Assalino v. Portugalsko) neuskutočnenie ústneho pojednávania nespôsobuje ujmu požiadavkám Čl. 6 ods. 1 Dohovoru vo vzťahu k ústnosti a verejnosti konania v prípadoch, keď skutkové okolnosti nie sú sporné a právne otázky sa nevyznačujú osobitnou zložitou.* ” Vzhľadom na priebeh výkonu kontrolnej činnosti, písomných podkladov o nej a najmä Inšpekčného záznamu, zistené porušenie povinnosti žalobcu vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa a je správnym deliktom. Podľa správneho súdu označené povinnosti podľa zákona o ochrane spotrebiteľa patria medzi iné správne delikty, za ktoré sa podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa ukladá sankcia (§ 23 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa). V predmetnej veci nebolo potrebné nariadovať ústne pojednávanie, lebo tak neustanovil osobitný predpis a nevyžadovala to povaha veci právnickej osoby, lebo sa tu zavinenie nevyžaduje, keďže ide o tzv. objektívnu zodpovednosť žalobcu.

51. Správny súd potvrdzuje správnosť záverov žalovaného správneho orgánu za rešpektovanie jeho správnej úvahy, podľa ktorej nariadenie ústneho pojednávania podľa ust. § 21 ods. 1 Správneho poriadku nebolo potrebné. Takýto logický proces úvahy správneho orgánu vychádzal predovšetkým z toho, či prípadné pojednávanie môže alebo nemôže vyjasniť skutočnosti, ktoré sú zhromaždené v rámci dôkazného stavu, resp. či je tu iný dôvod pre nariadenie pojednávania v rámci zachovania práva na spravodlivý administratívny proces. Ak správny orgán zistil, že takéto dôvody tu neboli, s čím sa správny súd stotožnil, tak z preskúmanej právnej veci aj podľa názoru správneho súdu platí záver, že v posudzovanom prípade neboli dôvody pre nariadenie ústneho pojednávania. Potom, s odkazom na uvedené v odôvodnení rozsudku správneho súdu, nemožno akceptovať ani tvrdenie žalobcu, že žalovaný odňatím práva na ústne pojednávanie odňal žalobcovi i právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa č. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivý súdny proces zaručený čl.6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách.

52. Vzhľadom na obsah námietok žalobcu považoval správny súd napadnuté rozhodnutia správnych orgánov za dostatočne reagujúce na všetky relevantné námietky žalobcu a tvm odôvodnené, vylučujúce ich arbitrárnosť. Nedôvodnou je podľa názoru súdu aj námietka vytykajúca správnomu orgánu arbitrárnosť rozhodnutia žalovaného, ktorým sa rozumie stav, kedy orgán verejnej správy bez vysvetlenia skutkových zistení a záverov neodôvodní tieto zistenia, vyhodnotí bez previazanosti na právne závery právnej úpravy v rozpore s tvrdeniami posudzovaného subjektu o skutkovom závere i právnom hodnotení. Súd považuje žalobou napadnuté rozhodnutie, ktorým bola uložená pokuta, za vydané v súlade s príslušnou a právnou úpravou. Námietky, týkajúce sa nesúhlasu so zisteniami kontrolného orgánu, neobstáli pred žalovaným a jeho rozhodnutím, lebo ten sa stotožnil s tým, že zistenia sú podchytené v inšpekčnom zázname a spočívajú v nedodržaní povinností podľa zákona o ochrane práv spotrebiteľa.

53. Pokiaľ ide o námietku, ktorá sa týka vytykaného porušenia práva na konanie v

administratívnej veci v jazyku, ktorému rozumie konateľka, ako svojmu materinskému jazyku, súd poukazuje na to, že účastníkom administratívneho konania je právnická osoba, zriadená podľa slovenského právneho poriadku. Je povinnosťou právnickej osoby zabezpečiť jednak na svojich prevádzkach a tak isto v úradnom styku so štátnymi orgánmi alebo inými orgánmi verejnej správy takú formu komunikácie, ktorá je vyžadovaná v úradnom styku v rámci Slovenskej republiky, teda komunikáciu v slovenskom jazyku. Toto je rozhodujúce pokiaľ ide o posúdenie týchto námietok žalobcu o týchto otázkach. Účastníčkou konania nebola samotná konateľka žalobcu a tá pri kontrole nebola v prevádzke prítomná. V rámci výkonu kontroly nebolo možné priamo pri komunikácii s ňou teda zistiť, že nerozumie slovenskému jazyku a následne prijať nejaké opatrenia, ktoré by sa vzťahovali na požiadavku spravodlivého administratívneho konania. Napokon písomnosti, ktoré boli žalobcom doručované tak správne orgánu prvého stupňa ako aj žalovanému, boli napísané v jazyku slovenskom. Správny súd má preto za to, že táto žalobná námietka nie je takou námietkou, ktorá by mala právny potenciál pre zrušenie administratívneho rozhodnutia preskúmaného v tomto konaní.

54. Správny súd dodáva, že zo samotného vyjadrenia žalobcu k inšpekčnému záznamu vyplýva, že štatutárny zástupca nebol prítomný pri kontrole, prítomná však bola jeho zamestnankyňa, ktorá neuviedla výhrady k protokolu o kontrole a protokol mala doručiť konateľke žalobcu. K samotným pochybeniam uvedeným v zázname žalobca v priebehu konania neuviedol nič, aby výsledky kontroly vyvrátil. V tomto smere, ako už bolo konštatované, žalobca nenavrhol a neoznačil žiadne dôkazy v priebehu konania o námietkach ani pred súdom, ktoré by spochybnili ustálený skutkový stav. Žalovaný tak preukázal tvrdenie o zistených nedostatkoch uvedených v inšpekčnom zázname, na obsah ktorého odkázal. Potom správny súd zhŕňa, že žalobné námietky, vyplývajúce z procesných výhrad vo vzťahu k ukončenému administratívne konaniu ani nezakladajú dôvod preskúmavať hmotnoprávnu stránku. Správny súd mal za preukázané, že k porušeniam právnych predpisov, ktoré sú uvedené v prvostupňovom rozhodnutí vo výrokovej časti došlo.

55. K námietke o potrebe tlmočníka z dôvodu, že konateľka je vietnamskej národnosti a nerozumela úradnému jazyku v konaní pred správnym orgánom, je potrebné uviesť, že právne predpisy Slovenskej republiky priznávajú tvn, ktorí vykonajú vyhlásenie, že neovládajú slovensky jazvk, právo na tlmočníka, čo potvrdila vo svojich záveroch aj judikatúra tak Ústavného súdu SR, ako aj Najvyššieho súdu SR. Správny súd konštatuje, že sa stotožňuje, so záverom, že štatutárny zástupca nebol prítomný pri kontrole, prítomná však bola jeho zamestnankyňa, ktorá neuviedla výhrady k protokolu o kontrole a protokol mala doručiť konateľke žalobcom Povinnosť doručiť záznam mala zamestnankyňa žalobcu jeho konateľovi. Obsah zistení v Inšpekčnom zázname je zrozumiteľným a z uvedeného nie je možné uzavrieť, že by žalobca, ktorého konateľka je vietnamskej národnosti nerozumel priebehu kontroly inšpektormi SOI. nechápala akého porušenia zákona sa žalobca dopustil. Je potrebné zdôrazniť aj nesporný fakt, že žalobca podniká na území SR dlhodobo a jeho Štatutárny zástupca je jeho konateľom od vzniku doteraz. Je preto takmer nemožné, aby po tak dlhom čase pobytu na území SR, ako aj aktívneho podnikania konateľka žalobcu nerozumela slovenskému jazyku v písomnej forme v dostatočnej miere pre pochopenie okolností a zistení z vykonanej kontroly v prevádzke žalobcu.

56. Vzhľadom na tieto skutočnosti, podľa správneho súdu žalobný dôvod o porušení

práv žalobcu neustanovením tlmočníka je neopodstatnený a nedôvodný. Inšpekčný záznam bol podpísaný zamestnancom žalobcu, po doručení zamestnancovi nemal kontrolný orgán povinnosť /ako má správny orgán./ doručiť písomnosť do vlastných rúk žalobcu. Ten sa s ním mohol oboznámiť neskôr. Bez pochyb Inšpekčný záznam, popisuje porušené povinnosti a odkazuje na porušenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Pokiaľ žalobca vo vyjadrení k zisteniam uvedeným v Inšpekčnom zázname uviedol, že mu dokumenty z kontroly neboli doručené do vlastných rúk a uviedol výhrady ku kontrolnej činnosti, vrátane neporozumeniu v slovenskom jazyku uvedenému obsahu, k tomu treba uviesť, že každý podnikáte! plní povinnosti podľa právneho poriadku Slovenskej republiky platné. Po začatí správneho konania, po doručení upovedomenia o začatí správneho konania výhrada neporozumenia slovenskému jazyku bola žalovaným dôvodne a rozumne vyargumentovaná tak, že žalobca v celku spisovne v slovenskom jazyku argumentoval k vytýkaným porušeniam povinností zisteným kontrolnou činnosťou. So závermi žalovaného k žalobnej námietke neporozumenia slovenskému jazyku, spojenej s namietaným porušením práva na konanie za prítomnosti tlmočníka sa správny súd úplne stotožňuje. Odkazujúc na predchádzajúci bod tohto odôvodnenia je námietka nedôvodná.

57. Správny súd konštatuje s poukazom na vyššie uvedené v tomto odôvodnení dospel k záveru, že správna žaloba žalobcu nie je dôvodná, preto túto podľa § 190 Správneho súdneho poriadku zamietol jednomyseľne 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

58. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods.1 a nasl. SSP. Žalobcovi, ktorý nemal vo veci úspech nepriznal právo na náhradu trov konania. Žalovaný trovy konania neuplatnil.

Poučenie : Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať na Krajskom súde v Košiciach v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva a návrh výroku rozhodnutia.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,

8S/23/2017

- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odsek 1 písm. g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom, ak má sám vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

V Košiciach dňa 18. októbra 2018

JU D r. Pavol Nad'
predseda senátu

JUDr. Jozef Kuruc
člen senátu

JUDr. Dana Bystrianská
člen senátu
(sudca spravodajca)

Za správnosť vyhotovenia: ...